

НЕ ОБВИНЯВАЙ БОГА !

Кенет Е. Хегин

ГЛАВА 1

ЗАЩО АЗ ?

Често, преди да можеш да получиш нещо от Бога, трябва да намериш отговорите на въпросите, които те държат далеч от получаването. Докато се тълпят въпроси в ума ти, там ще има и съмнение. А докато имаш съмнения твоята вяра ще бъде възпрепятствана. Зная, от моя лична опитност на болнично легло, че имаше въпроси в моя ум, които трябваше да бъдат разрешени преди вярата ми да бъде ефективна. Аз трябваше да намеря отговорите сам. Поради тази причина бях вързан на легло 16 месеца на възраст от 15 до 17 години. Понякога ми отнемаше седмици и месеци да намеря отговорът на един въпрос и точно по времето, когато намирах един отговор, дяволът щеше да ми донесе нещо друго. За дълго време дяволът се опитваше да ми каже, че Бог ме е огорчил и ме наказваше за някое зло, което съм сторил в живота си. Аз слушах това известно време, но накрая казах: "Дяволе, аз бях роден така. Аз бях роден с деформирано сърце и сериозно вътрешно безпокойство. Каква ще бъде ползата, ако Бог ме наказва за нещо, което дори и не зная? Това не може да бъде вярно!" Понякога дяволът щеше да каже: "Ти си болен поради нещо, което твоите родители са извършили". Това си и мислеха учениците за човека, който бе спял от рождение. Те попитаха Исус: *"Учителю, кой е съгрешил, този човек или родителите му, че той се бе родил спял? Йоан 9:21* Някои погрешно цитират отговора на Исус в ст.3 като казват: *"Нито човекът, нито родителите му са съгрешили. Той бе болен, само за да може Бог да го изцели."* Това не е, което казва Писанието. То казва: *"...но да се изявят в него Божиите дела. Аз трябва да върша делата на този, който ме е пратил."* Ако някой спре да чете до тази точка, той може да каже: "Той е болен само за да може Бог да го изцели". Няма ли да бъде нещо ужасно, за което да обвиним Бога? Ето, пораснал мъж, спял от рождение и Бог го е създал спял само, за да може да го изцели? Ако това беше вярно, Бог нямаше да бъде истински Бог, нали? И аз не бих се интересувал от Него! Но, благодаря на Бога, това не е вярно! Забележи, че Исус каза: "Аз трябва да върша делата на този, който Ме е пратил". Той незабавно извърши волята на Бога, като изцели човека. Когато дяволът видя, че аз щях във всеки случай да повярвам в изцелението, той се опита да ме убеди, че не бе Божията воля да ме изцели. Той каза: Изцелението е реално, но не е Божията воля да изцели всеки. Ти си един от тези, за които не е Божията воля да изцелява". Много хора вярват на тази лъжа. Все пак невъзможно е да вярваш, че Бог изцелява и в същото време да вярваш, че ти

си един от нещастните хора, за които не е Неговата воля да изцелява. Аз отхвърлих този аргумент. Продължих да търся отговорите. Всичко, което знаех беше това, което бях чул проповедниците и другите хора да казват. Някои казваха: "Твоята болест е Божие дело. Бог върши всичко това". Не можех да приема това обяснение. Други казваха: "Е, може би, Бог не го извършва, но Той го допуска за някаква цел". Това е същото. Никога не бях щастлив като дете. Никога не се смеех. Баща ми ни напусна, когато бях на 6 години. Болестта ми ме порази емоционално. Бях толкова немощен, че не можех да се защитавам от другите деца в училище. Всеки можеше да ме набие, дори момичетата. Когато се опитвах да се защитавам, допълнителното усилие ми причиняваше припадък, защото сърцето ми не биеше правилно. Много пъти бях в безсъзнание 45 минути, а веднъж за час и половина. Училищната сестра и моят учител ми казваха, че понякога съм почернявал, а друг път съм ставал син, колкото можех да бъда. Те трябвало да работят дълго и усилено, за да ме свестят. Поради физическото ми състояние и поради това, че бях отблъскван, аз отидох във втора класа на обучение, ядосвах се на всеки. Ядосвах се на целия свят. Това изопачи моето мислене. Един ден по време на обедния час, реших да взема нещата в собствените си ръце. Аз излязох от училище и отидох в едни здания, които бяха току що построени и се завърнах с 50см повисок. Аз се промъкнах до побойника на училището и го ударих точно зад ухото толкова силно, колкото мога. Той беше в безсъзнание 45 минути. Сторих най-доброто, за да го убия. На 8-годишна възраст аз напълно възнамерявах да го убия и бях разочарован, че не можах. Това бе един от няколко такива инцидента. Аз не можех да се боря с всеки открито, но още щом си обръщах гърба, ги удрях в главата с чук или с каквото и да е друго, което попаднеше в ръцете ми. Желаех да съм ги убил докато ги гледах. Омръзва ти да те побеждават лесно. Разбира се, тогава аз не бях спасен. Съвсем различно е когато Божията любов влезе в твоето сърце. Бях новороден, когато бях на легло, но дори и след това възникваха въпроси в моя ум: "Защо бях роден по този начин? Бог ли е авторът на страданията, които са на този свят?" "Спомням си, че питах себе си: "Кой е отговорен за всичко това?" "Защо аз?" - питах Бога." "Защо трябваше да бъда роден като преждевременно бебе, което тежеше по-малко от 900 грама? Ти ли причини да бъда роден преждевременно? Защо трябваше да бъда огорчаван през целия си живот? Защо не можех да имам нормално детство? Ти ли ме ограби от моето детство?" "Защо не можех да съм познал щастието? Ти ли си този, който си причинил да седя и наблюдавам как другите бягаха, скачаха, играеха?" "Сега аз съм на легло и пет доктора казват, че трябва да умра. Защо аз? Аз не трябваше да съм направил нещо за това, Боже, Ти ли?". Плачех: О, Боже, сигурно аз не трябва да умра. Аз не зная още какво е да живееш. Аз зная какво е да ти е студено, да си гладен, да си без дрехи. Но никога не съм знаел какво е да ти е удобно, да имаш хубави неща. Бил съм толкова гладен като дете, че миризмата на храна ме е правила да припадна. Казах: Винаги съм бил отритван оттук-оттам. Никога не съм знаел какво е да имаш семейство. Имах надежда да порасна, да се ожения и да имам семейство, но никога не ще узная какво е това ако умра сега. Трябва ли да умра? Такива въпроси искат отговор, но никой реално не ти дава отговор.

Ще ти дадат някое богословско схващане, което не си струва нищо. Но, благодаря на Бога, Библията има отговора. Ние можем да вярваме Божието слово и да бъдем освободени, или можем да се съмняваме в Него, ако искаме да останем вързани. Аз съм така радостен, че намерих отговора. Намерих го в “Деяния на апостолите” 10:38 *“Бог помаза Исус от Назарет със Святия Дух и със сила. Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички, угнетявани от дявола. Защото Бог беше с Него”*. Исус обикаляше да ПРАВИ БЛАГОДЕЯНИЯ И ДА ИЗЦЕЛЯВА ВСИЧКИ УГНЕТЯВАНИ ОТ ДЯВОЛА: Това е добро, нали? Този страх ми каза, че сатана е угнетителят. Сатана е този, който причини да имам деформирано тяло. Сатана е този, който причини тялото ми да бъде почти парализирано... Сатана е този, който ми даде нелечима кръвна болест... Сатана е този, който ме държа вързан за 16 месеца на болнично легло.

НО ИСУС Е ОСВОБОДИТЕЛЯТ !
ИСУС Е ДАВАЩИЯТ ЖИВОТ !
ИСУС Е СПАСИТЕЛЯТ !
ИСУС Е БОГ ИЗЯВЕН В ПЛЪТ !

АЛИЛУЯ ! Никога не съм бил така развълнуван в живота си, както когато открих тази истина! Да, Божието слово е ИСТИНА !

След като видях какво казваше Библията и приех моето изцеление, аз изпълзах от леглото и казах: “Аз няма да умра! Аз ще живея! И някой ден ще имам семейство, съпруга и деца”.

Тогава бях на 17 години – едва момче. Никога не бях чувал да се проповядва за изцеление в живота си. Моите роднини ме предупредиха да бъда внимателен, но Библията го каза, аз го повярвах и това стана. Казвах на всеки, който срещнех какво щях да правя. При все това, хората не искаха да повярват в моето изцеление. Те казваха, че съм стоял на легло толкова дълго и съм изгубил ума си.

Днес аз съм резултата на това, което казах в онези дни. От тогава се радвам на съвършено здраве. Бог ми даде прекрасна съпруга и семейство. Вярата работи. Поради тази причина аз съм щастлив да проповядвам за това. Аз зная какво Той е сторил за мен.

Г Л А В А 2

НЕ ОБВИНЯВАЙ БОГА !

Трудно е за хората, които не са запознати с Писанията да разберат, че природните закони управляващи земята днес нашироко действат с падението на човека, когато Адам съгреши и земята беше прокълната.

Тези природни закони, както ние ги разбираме, бяха премахнати чрез Исус, когато бе необходимо да благослови човечеството. Когато накрая сатана бъде вързан и поставен в бездънната яма, всички тези закони ще престанат.

Понеже хората не разбират тези закони, много обвиняват Бога, че причинявал катастрофи, болести и смърт на любими и такива природни катастрофи, като бури, земетръси, наводнения. Дори застрахователните компании наричат тези природни нещастия “Божии действия”, но те съвсем не са Божии действия.

Бог не е отговорен за нито едно от тези неща. Нито Той е авторът на смъртта. Бог не е за обвинение.

КАТАСТРОФИ, БОЛЕСТИ, СМЪРТ И НЕЩАСТИЕ ИДВАТ В РЕЗУЛТАТ НА ПАДЕНИЕТО НА ЧОВЕКА. ТЕХНИЯТ АВТОР Е САТАНА.

Адам не познаваше болест преди да познае греха и сатана.

Д-р Джон Александър Доуи, който помогнал за Божественото изцеление в Църквата в този век, казал: “Болестта е отвратителният потомък на нейния баща сатана и майка на греха”.

През 1870 г. когато д-р Доуи пастирувал в Конгрешанска църква в едно предградие на Сидни, ужасна язва се разнесла в Западна Австралия – хората умирали, като мухи. Години по-късно д-р Доуи си спомня как седял в кабинета си един ден, главата му опряла на ръцете му, изливал сърцето си пред Бога и питал с въпроси, като: “Боже, Ти ли си авторът на болестта? Ти ли изпрати тази ужасна язва на земята? Ще унищожиш ли цялото ми събрание? От къде дойде тази язва? Кой е причината за това?”

Д-р Доуи бил погребал 40 от своето събрание. Още 4 очаквали погребение, а той току що се бил завърнал от посещение на повече от 30, които били болни и умиращи.

Тогава думите на Св. Дух вдъхновени в Деяния 10:38 застанаха пред мен сияещи в светлина, разкриващи сатана като осквернителя и ХРИСТА КАТО ИЗЦЕЛИТЕЛЯТ” писа този Божий човек.

“Сълзите ми бяха изтрити” – каза д-р Доуи. “Сърцето ми стана силно. Видях пътя на изцелението и вратата за него широко отворена и казах: Боже помогни ми сега да проповядвам Словото на всички умиращи наоколо и да им кажа, че сатана осквернява, а Исус освобождава, защото Той е съвсем същия днес”.

Той не е трябвала да чака дълго. След няколко минути двама младежи се втурнали в кабинета му ,молейки го без дъх: ”О, елате веднага. Мери умира!” Д-р Доуи побягнал след тях по улицата, без да спре дори да си вземе шапката. Той бил разгневен, че сатана е атакувал тази невинна млада душа от неговото паство. Той намерил момичето в конвулсии.

Когато д-р Доуи влязъл в стаята на Мери, докторът се бил отказал от нея и се приготвял да си тръгва. Той се обърнал към д-р Доуи и отбелязал: “Господине, не са ли Божиите пътища мистериозни?”. Словото Божие горяло в сърцето на д-р Доуи. ”Божият път” – прогърмял той, как смееш да наричаш това Божий път! Не, господине, това е дяволска работа! Той призовал лекарят, който бил член на неговото събрание: ”Можеш ли да се молиш с молитвата на вяра, която спасява болните?”

Докторът отговорил: “Вие сте много развълнуван, господине, най-добре е да кажеш – да бъде Божията воля”. И той напуснал. Не е ли странно? Много хора не вярват, че е противно на Божията воля да се поддържат живи доколкото е възможно с лекарства, машини и всяко друго нещо, а те вярват, че ДА СЕ МОЛИШ, за да останеш жив е против Бога! И когато хората умират, те наричат това Божия воля!

Все още разгневен на нападението на сатана д-р Доуи се молил с молитва на вяра. Конвулсиите на момичето престанали незабавно и тя паднала в такъв дълбок сън, че майка ѝ и нейната мед. Сестра и двете помислили, че е умряла.

“Тя не е мъртва”-уверил ги д-р Доуи. След няколко минути той събудил Мери. Тя се обърнала към майка си и възкликнала: “Мамо, чувствам се така добре!”.

Спомняйки си как Исус помогнал на малкото момиче, което възкресил от мъртвите в Писанията, д-р Доуи попитал: ”Гладна ли си?”

“О, да” – съгласила се тя. ”Така съм гладна”.

Той казал на мед. сестрата да сложи на Мери чаша горещ шоколад и малко хляб и масло. Тогава той отишъл в съседната стая,където нейните брат и сестра лежали болни със същата треска.

След молитвата те също незабавно се възстановили. От този ден нататък д-р Доуи служел на своето паство с божественото изцеление и се молел за тяхното изцеление. Той никога не изгубил друг член от паството си от язвата.

“Когато излязох от дома, където Христос като изцелител беше побеждаващ “ – писа д-р Доуи – “не можех да имам друго в сърцето си освен победна песен, която звучеше от небето. И все пак аз бях не малко изненадан от собствените си странни дела и още повече от моето откритие, че **ТОЙ Е СЪВСЕМ СЪЩИЯТ ДНЕС**. Това е историята как аз започнах да проповядвам Евангелието на изцеление чрез вяра в Исус”.

Г Л А В А 3

ИЗКУПЕНИ ОТ ПРОКЛЯТИЕТО

Библията рисува Исус като Освободител на хората, не като техен унищожител. Това е откровението, което д-р Доуи видя в онзи ден. САТАНА Е УНИЩОЖИТЕЛЯТ! ИСУС Е ОСВОБОДИТЕЛЯТ!

В първото си послание Йоан казва, относно Исус: *”За това се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола”*. (1 Йоан 3:8)

Отново Библията казва в Лука 9:55 *”Защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки живот/души/, но да спаси”*.

Преди една или две години получих едно мило писмо от млада жена, която щеше да бъде пусната от затвора. Тя пишеше, че когато е била на 5 години, нейните родители се разделили и тя отишла да живее с баща си. Тя живеела с приемственост на различни жени и когато това момиче станало на 13 години, то било във на улицата – проститутка. Започнала да взема наркотици. На 17 години се омъжила за мъж много по-възрастен от нея за закрила и безопасност. На 18г. имала дете. На 19г. била арестувана и изпратена в затвора за търговия с наркотици.

“През всичките тези години бях много огорчена” –пишеше тя.” Аз обвинявах Бога за разделянето на моите родители. Аз обвинявах Бога за живота, който имах и за всичките лоши неща, които се бяха случили. Когато влязох в затвора, моята съкилийничка имаше вашето списание “Словото на вяра”. Тя се опита да ми свидетелства, но аз не исках да я слушам, не исках и да чета списанието.

Един ден, когато тя не беше в килията, аз взех да чета списанието и първата вест беше “НЕ ОБВИНЯВАЙ БОГА”. Разбрах, че дяволът беше този, който ме лиши от майка ми, който бе причинил домът ми да бъде разделен, който бе причинил всичката моя мизерия, страдания и сърдечна болка. Ядосах се на дявола, че ме е лъгал. Паднах на коленете си, дадох сърцето си на Бога и бях новородена.

Моята съкилийничка и аз писахме за ваша литература. И двете бяхме кръстени в Святия Дух. Започнахме молитвено събрание и имахме 39 други затворници спасени и изпълнени с Духа. Искам да ви благодаря, че ми донесохте истината”.

Тя продължаваше, като казваше, че ще се завърне при нейния съпруг и дете след освобождението ѝ от затвора. Съпругът ѝ също бил спасен и кръстен в Святия Дух, и двамата планирали да навлязат в служението.

Четейки писмото ѝ, аз мислех за принципа да не обвиняваме Бога, но също мислех и за Писанието **"ЩЕ ПОЗНАЕТЕ ИСТИНАТА И ИСТИНАТА ЩЕ ВИ НАПРАВИ СВОБОДНИ"** / Йоан 8:32 / Истината бе освободила тази жена.

Исус каза в Йоан 10:10 "Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно". Той добави: "Крадецът/сатана/ идва само да открадне, да погуби, да унищожи". В този стих Исус съпоставя делата на Бога с делата на дявола. Виждате, че това, което открадва, погубва, унищожава е дяволска работа. Това е достатъчно ясно, нали?

Исус направи и друго дълбоко изказване в този стих, като каза: "Аз дойдох...". **КОЙ Е ТОЙ?**

Библията учи, че Исус е Бог, **ИЗЯВЕН В ПЛЪТ**. В Йоан 14:9 Исус каза: **"Толкова време съм с вас, и не познаваш ли ме, Филипе? КОЙТО Е ВИДЯЛ МЕНЕ, ВИДЯЛ Е И ОТЦА!"**

Днес ние вярваме на радиото, телевизията, списанията и вестниците да ни кажат какви са в "действителност" водещите личности. Ако искаш да знаеш какъв е Бог в "действителност" погледни на Исус. Бог е точно като Исус. Исус каза: **Който е видял мене, видял е Отца. Още повече, ако искаш да видиш БОГ ДА РАБОТИ, ПОГЛЕДНИ НА ИСУСА.** В Йоан 14:10, Исус каза: **"Не вярваш ли, че АЗ СЪМ В ОТЦА И ОТЕЦ Е В МЕНЕ? ДУМИТЕ, КОИТО АЗ ВИ КАЗВАМ, НЕ ОТ СЕБЕ СИ ГИ ГОВОРЯ, НО ПРЕБЪДВАЩИЯТ В МЕНЕ ОТЕЦ ВЪРШИ СВОИТЕ ДЕЛА"**.

Начинът, по който Отец, работейки в Исус изцеляваше хората, беше чрез помазанието на Св.Дух. Четем в Деяния 10:38, че Бог помаза Исус със Святия Дух и със сила, целителна сила и Той обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички, угнетявани от дявола. Тези са делата на Бога. Тези и други стихове ясно наричат болестта сатанинско угнетение.

Когато Исус каза: "Отец върши Своите дела", това означаваше, че Бог върши **ВСИЧКИ ДЕЛА**, които Исус стори. Например, когато Исус беше на борда на малката лодка в Галилейското море и смърри бурята /Марк 4:39 / в действителност Бог беше, който смърри бурята чрез Исус. Е, ако Бог беше причинил бурята, Бог би действал против Себе Си, ако Той смърри бурята, нали? Същото е вярно и с изцелението. Ако Бог е авторът на болестите, все пак Бог изцеляваше хората чрез Исус, тогава Бог би работил против Себе Си. А Исус каза в Марк 3:24-25, че къща разделена против себе си, не може да устои. Исусовото описание на Отца в 14 глава от Йоан, Неговото изявление в 9-ти стих на тази глава **"Който е видял Мене, видял е Отца"**, изявлението Му в 10-ти стих: **"Отец, който пребъдва в Мене, Той върши делата"** и писанието от Деяния 10 глава: **"Той обикаляше да върши благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола"**, правят невъзможно за мен твърдението, че болестите са от Бога. Самото естество на Бога опровергава този аргумент. Исус ясно учи в тези и други стихове, че болестите са от сатана.

Например, нека изследваме 13 глава от Евангелието на Лука. Тук Исус бе в синагогата, когато влезе една жена, която беше прегърбена. Библията казва: *"И не можеше никак да се изправи"*. Предполагам, че тя може да е имала артрит или нещо от този род, защото нейното тяло бе заключено в приведено положение. Исус повика жената при Себе Си и каза: *"Жено, освободена си от немощта си"*. Тогава Той я докосна. Очевидно Божията целителна сила бе предадена чрез това докосване в нейното тяло. Тя се изправи и беше незабавно изцелена.

Началникът на синагогата негодуваше претендирайки, че бе ядосан поради това, че Исус я изцели в събота. В този отговор Исус направи дълбоко изявление. Той каза: *"Не трябваше ли тази жена, като е Аврамова дъщеря, която сатана е държал цели 18 години, да бъде освободена от тази връзка в съботен ден?"* /стих 16/. Исус каза 3 положителни изречения тук:

1. Сатана бе вързал тази жена за цели 18 години

2. Исус каза, че тя трябва да бъде освободена

3. Причината, че тя трябваше да бъде развързана беше, че тя бе Аврамова дъщеря.

"Да"- може да каже някой, изцелението принадлежи на юдеите. Всеки път, когато намерите добър стих, който ви обещава физическо, материално и финансово преуспяване или благословение някой винаги казва: "Това бе само за юдеите" Добре, почакай за момента. Обърни се към **Галатяни 3 :13,14**

Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклет за нас, защото е писано: *"Проклет всеки, който виси на дърво, така щото БЛАГОСЛОВЕНИЕТО ДАДЕНО НА АВРААМА ДА ДОЙДЕ ЧРЕЗ ХРИСТА ИСУСА НА ЕЗИЧНИЦИТЕ"*. Сега погледни **29 стих** : *"И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници на обещание"*.

Христов ли си? Негов ли си? Знаеш, че това не означава да си Авраамово физическо семе или физически потомък. Но ако си Христов, ако си новороден, ти си Авраамово духовно семе и ти наследяваш обещанията. Сега погледни стих 7 от тази глава: *"Тогава познайте, че ТИЯ, КОИТО УПРАЖНЯВАТ ВЯРА, ТЕ СА АВРААМОВИ ЧАДА."*

Исус каза: "Тази жена трябваше да бъде изцелена т.е. освободена от немощта си, защото е дете на Авраама". И Бог казва същото днес: **"ВИЕ / духовните / СИНОВЕ И ДЪЩЕРИ НА АВРААМА НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕТЕ ВЪРЗАНИ ОТ БОЛЕСТИТЕ ВИ, А ТРЯБВА ДА БЪДЕТЕ СВОБОДНИ!"**

Благодарим на Бога, Исус дойде да ни изкупи от ръката на сатана, от греха, от болестта, защото ИСУС ДОЙДЕ ДА НИ ИЗКУПИ ОТ ПРОКЛЯТИЕТО НА ЗАКОНА. /Галатяни 3:13/. За да разберем какво е проклятието на закона, трябва да се обърнем към закона – първите 5 книги на Библията. Там ще

намерим, че проклятието на закона е бедност, болест и смърт. Бог установи завет с децата на Израиля, докато те бяха на път към обещаната земя след излизането от Египет. Бог ги предупреди, ако откажеха да ходят в Неговите заповеди, те щяха да страдат от много нещастия /Второзаконие 28:15-68/. Ако бяха покорни, Бог обеща: *”Но да служите на Господа, вашият Бог и Той ще благославя хляба ти и водата ти. И АЗ ЩЕ ОТМАХВАМ ВСЯКА БОЛЕСТ ИЗПОМЕЖДУ ВАС. Не ще има пометкиня, нито безплодна в земята ти, числото на дните ти ще изпълня”.*/Изход 23:25-26/

Хората вярват, че трябва да се разболееш, за да умреш, но Бог не казва така. Бог каза, че Той ще изпълни числото на дните им. Той не каза, че те няма да умрат, но Той каза, че те не ще трябва да умират поради някаква болест. Изцелението принадлежи на нас под Новия Завет само защото принадлежеше на Израиля по Стария.

Новозаветните вярващи СА ИЗКУПЕНИ ОТ ДУХОВНАТА СМЪРТ. НИЕ СМЕ ИЗКУПЕНИ ОТ БОЛЕСТТА И ОТ БЕДНОСТТА. И ние имаме обещанието, че когато Исус дойде отново, физическата смърт ще бъде покорена. Да направим това повече лично:

ИЗЦЕЛЕНИЕТО ПРИНАДЛЕЖИ НА ТЕБ !

ИЗЦЕЛЕНИЕТО ТИ ПРИНАДЛЕЖИ, ЗАЩОТО БОЛЕСТТА Е ОТ ВРАГА.

ИЗЦЕЛЕНИЕТО ТИ ПРИНАДЛЕЖИ, ЗАЩОТО ТИ СИ ДУХОВНО ДЕТЕ НА АВРААМА.

ИЗЦЕЛЕНИЕТО ТИ ПРИНАДЛЕЖИ, ЗАЩОТО БОЛЕСТТА Е ПРОКЛЯТИЕ, А ХРИСТОС ТЕ Е ИЗКУПИЛ ОТ ПРОКЛЯТИЕТО НА ЗАКОНА.

Г Л А В А 4

НЕ УМИРАЙ ТАКА !

След като моята съпруга и аз пристигнахме на нова пастирска служба в Североцентрален Тексас, пианистът на църквата ме помоли да посетя една жена, която всеки наричаше “баба”. Бабата беше в близката болница умирайки от рак в стомаха. Тя бе на 82 год. Бяхме заети с местенето на пастирското жилище. Преминаха няколко дни. Тази сряда имах внушението да посетя семейството на Баба, защото от някъде знаех, че са я взели у дома. Не знаех защо са я взели, тъй като семейството вече ми беше казало, че ще я държат в болницата докато умре. Телефонирах и дъщеря й потвърди, че Баба е говорила с доктора да я изпрати у дома да умре.

Отидох да посетя Баба. Тя беше жена, която знаеше за божественото изцеление. Тя е била изцелявана години преди това и изцелението я бе довело до кръщение в Святия Дух. Започнах да разговарям с нея да позволи Бог да я изцели.

О, брат Хегин,” каза тя “Аз съм спасена и изпълнена със Святия Дух и съм готова за небето. Остави ме сама и нека умра.”.

Аз казах: ”Няма да го направя, Бабо, не е Божията воля да умреш по този начин, никой никога не може да ме накара да повярвам това. Не е Божията воля да умреш от рак и да страдаш по този начин. Нека Бог те изцели и тогава умри ако искаш – но не умирай така!

Приятели, не може да се изцели някой, ако вие вярвате, че ще живее, а той вярва, че ще умре. Както казва Библията: *”Могат ли двама да вървят заедно , освен ако са съгласни?”* /Амос 3:3 /.

Знаех, че баба не беше готова да приеме изцеление, затова прочетох от Писанието, коленичих до леглото, положих ръката си на главата ѝ и се помолих: **”Скъпи Боже, помогни на Баба да не отхвърля Твоето доверие. Тя знае за божественото изцеление. Това бе изцеление, което я бе довело до кръщението в Святия Дух преди години”**.

Отбивах се два или три пъти всяка седмица. Молах се по този начин, четях ѝ Божието слово и се опитвах да ѝ говоря, че няма да умре. И тя продължи да живее. Ние имахме изцелителни служби всяка събота вечер и на всеки 3 седмици Баба казваше на зетя си: ”Изправи ме, направи легло в колата и ме заведи в църква”.

Ние вземахме голям стол и поставяхме възглавници около нея. Баба стоеше отстрани на пианото и много пъти в тези служби, точно по средата на моята проповед тя получаваше пристъп и можеше да си помислиш, че е умряла. Това ставаше на 3 седмици. Аз я посещавах няколко пъти в седмицата. Изминаха 6 месеца. Една събота вечер, по време на моята проповед погледнах Баба и долових нещо. Вие знаете, когато апостол Павел проповядваше в Листра, той усети, че куцият от рождението си човек имаше вяра да бъде изцелен. /Деян.14: 9/.

Аз разбрах, че вярата на Баба се беше издигнала до нивото, където тя имаше вяра да бъде изцелена. Аз спрях проповедта си, погледнах към нея и казах ”Бабо, съвсем няма да ме изненада ако те видя въвн от този стол изцелена, танцувайки като 16 годишна”. Когато ѝ казах това, Господ ми даде видение. Във видението аз стоях на амвона и я видях да скача от стола и да танцува като момиче.

Казах: ”Ще се молим за теб точно сега и ще започнем изцелителната служба!” Слязох долу, помазах я с масло, положих ръце на нея и се молих за нея. На първо време нямаше проявление на нейното изцеление и ние започнахме целителната колона. След като се бяхме молили за болните около 10 минути, изведнъж чух някой да казва: ”Слава на Бога!” Огледах се и видях, че Баба бе изскочила от стола. Тя бягаше пред сградата, започна да танцува от радост като 16 год. момиче и бе изцелена. За 30 дни, тя беше напълняла толкова много, че не можеш да я познаеш.

Няколко години по-късно ние бяхме на евангелизаторското поле и поради това, че децата ни бяха с нас през лятото, ние взехме кучето на Кен да им бъде приятел. Трябваше да минем край къщата на Баба и съпругата ми предложи: "Защо не спрем и видим Баба?" Това беше 9 години по-късно и Баба беше на 91 години. Гостувахме на дъщерята на Баба, предполагайки, че Баба беше в стаята си. Накрая съпругата ми помоли да видим Баба.

"О, - каза дъщеря й - вие познавате мама! Тя все си е такава. Излезе да се поразходи из областта. Отиде да посети някои от близките в друга част от областта и се качи на автобуса. Тя не е никога у дома". По-късно научих, че Баба живяла до 93 години и си отишла у дома да бъде с Исус без болест. Тя бе живяла 11 години повече.

Повечето хора биха казали: "Ние също трябва да продължим и ще умрем. Все пак Бог обеща 70 или 80 години". Да, Той обеща. И да, ти ще умреш някога, **НО ТИ НЕ ТРЯБВА ДА УМРЕШ ОТ БОЛЕСТ!** Не трябва, ако ти си един от духовните потомци на Авраама.

Аз познавам Божието Слово. Божието Слово действа.

В Стария Завет Бог постави живота и смъртта пред чадата на Израил. Той каза: *"Днес викам небето и земята за свидетели против вас, че положих пред вас живота и смъртта, благословието и проклятието затова **ИЗБЕРЕТЕ ЖИВОТА, ЗА ДА ЖИВЕЕТЕ ТИ И ПОТОМСТВОТО ТИ**".* /Второзаконие 30:19/

Г Л А В А 5

ТАЙНИ НЕЩА

Хората са ме питали защо някои от моите роднини не са били изцелени. Задавал съм на Господ същия въпрос.

"Това е тайна между тях и Мен"-ми каза веднъж Господ, когато се молих за това. Той каза много ясно: "Това не е твоя работа. Ти продължавай да проповядваш за изцелението и остави този въпрос. Не го докосвай дори в мисловния си живот".

Понякога има причина защо някой да не се изцелява. Това е тайно нещо. Библията казва във **Второзаконие 29:29** *"Тайните неща принадлежат на Господа нашия Бог, а тези, които са открити принадлежат на нас..."* След като моята сестра почина на 55 год. от рак, аз легнах на леглото си размишлявайки. Изведнъж изглеждаше като че ли бях напуснал тялото си. Бях горе в небето. Моята сестра и Исус разговаряха. Тя беше обърната към мен с гръб. Не зная какво казваше Исус, но когато Той ме видя, спря да говори и погледна към мен. Моята сестра се обърна и също погледна. Тя каза: "Кенет, не скърби, че не можа да се молиш с молитвата на вяра за мен. Имаше причина за това. Аз страдах доста, но сега, когато всичко е свършено и аз съм

тук, повече няма да страдам. Ти не можа да ми помогнеш, но ти можеш да помогнеш на Джой /нейната дъщеря/. В Духа аз видях себе си да служа идващата неделя вечер на моята племенница, това видение стана в четвъртък вечер. Ние погребяхме сестра ми в събота. В неделя вечерта пастира каза: Не зная какво е, брат Хегин, но Бог иска ти да направиш нещо. Чувствай се свободен да направиш каквото и да е". Казах на събранието какво бях видял в моето видение. Извиках Джой напред, Джой бе имала многобройни лечения с шок. Тя ходеше като робот. Трябваше да й даваме елементарни инструкции като: "Свали си ръката", "Затвори си устата". Изгоних три демона от Джой. Цялото изражение на лицето ѝ се измени. От тогава тя бе съвършено свободна. Аз все още не зная защо не можах да помогна на моята сестра. Но знаем, че съгласно Писанието Бог не е за обвиняване за нейната смърт. Познавах един пастир, който беше много настоятелен да проповядва, че изцелението принадлежи на всички нас. Една жена го попита: "Как може да бъдете толкова положителен, че е Божията воля да изцелява всеки, когато вие изгубихте единствената ви дъщеря, която беше на 13 години?". Пастирът отговори, "Е, преди всичко вярвам, че ако знаехме тогава това, което знаем сега, тя нямаше да умре. Второ, ние не я изгубихме. Тя е в дома на Отца. Трето, ние не изгубихме битката, само изгубихме онзи рунд. Аз стоя във вяра". Много време ние чакаме докато е много късно да направим нещо. Надеждата казва: "Аз ще бъда изцелен някога". Сърдечната вяра казва: "ТО Е МОЕ СЕГА!". Около седем години, след като съпругата на един пастир почина от рак в ранна възраст, аз държах събрание в тази църква. Плащеницата на смъртта висеше още над тази църква. Хората бяха объркани от нейната смърт. След като послужих онази седмица, пастирът каза: "Вие премахнахте облака от раменете ми относно смъртта на съпругата ми от рак. Тя беше в служението с мен. Тя беше свята жена, велика жена на молитвата. Аз обвинявах Бога за нейната смърт. Но тя никога не вярваше, че е изцелена. Тя винаги вярваше, че ще бъде изцелена. Тя поставяше това в бъдещето и болестта взе своя курс. **Тя умря, казвайки "Вярвам, че Бог ще ме изцели"**. Тогава аз мислех, че това е вяра – каза пастирът, но сега аз виждам, че това не е било Библейска вяра. Християните не се възползват от това, което им принадлежи. Те или не знаят как да се възползват от това, което им принадлежи, или не знаят какво им принадлежи. Освобождението ни принадлежи **СЕГА**-не в някой далечен ден, някъде и някога. Ние няма да се нуждаем от изцеление в небето или през хиляда годишното царство. Ние можем да го имаме сега ... в този свят ... в този век ... в този живот ... , защото Исус вече е купил изцелението за нашето тяло, както и спасението за нашата душа. **Бог положи на Исус не само греха и болестта на всички нас, но също и причината за тази болест. И това, което Той понесе, не е необходимо ние да го носим.**